

ikke er udelukket, at de vil medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Til det ærede Medlem Hr. Wilmann skal jeg sige, at som han maaske kan erindre, var der i mit oprindelige Forslag ikke nogen Skat paa Kakao, idet jeg i og for sig ikke ønskede denne Vare inddraget under Beskatningen, fordi den er et ikke uvæsentligt Sundhedsmiddel, som af mange Læger foreskrives Rekonvalescenter og andre svage Mennesker. Kakao blev medtaget nærmest som Følge af et Krav fra Fabrikanternes Side for at sikre Kontrollen. Det maa nemlig erindres, at medens Kontrol ofte omtales her i Rigsdagen som et Onde for Erhvervene — og visselig kan en streng Kontrol være meget generende for dem —, er Erhvervene paa den anden Side interesserede i, at Kontrollen ikke er alt for lempelig, saaledes at ærlige Folk, den loyale handlende og Fabrikant, bliver forurettet til Fordel for den mindre loyale. Det vil derfor altid vise sig, at naar man kommer ind paa den egentlige Debat om Kontrolspørgsmaal, er de legitime forretningsdrivende i Princippet ikke uvenlige overfor en streng Kontrol, men ønsker ofte Bestemmelser gennemført, som i endnu højere Grad end de foreslaaede kan sikre, at der ikke aabnes nogen Plads for den illoyale Konkurrence. Det skyldtes saadanne Betragtninger, at Kakaoen blev inddraget under Beskatningen, og ikke noget Ønske fra min Side eller fiskale Hensyn.

Til det ærede Medlem Hr. Fibiger vil jeg sige, at den Merindførsel af Chokolade- og Sukkervarer, der har fundet Sted, efter min Mening ikke tyder paa abnorme Forhold, den er meget mindre end den, der er kommet i forskellige andre Fag som Følge af Valutaforholdene; Fabrikationen af Chokolade- og Sukkervarer har naturligvis ogsaa været paavirket af den abnorme Valutakonkurrence fra Tyskland. Naar Indførselen altsaa i det Tidsrum, der er taget Statistik over, har været, saa vidt jeg erindrer, 19 pCt. højere end i samme Tidsrum i Fjor, saa finder det en ganske naturlig Forklaring alene deri. I øvrigt blev Fabrikationen i høj Grad forceret i den Tid, der gik forud for Skattens Ikrafttræden, ligesom Indførselen udefra.

De forskellige Ønsker, der er blevet fremsat om Lempelser i Kontrollen, skal alle blive taget under nøje Overvejelse. En af de skarpeste Anker, som er fremført fra Erhvervets Side mod Kontrollen, er de strenge Fordringer, man stiller til

Bogføringen; det havde det ærede Medlem Hr. Fibiger ogsaa rigtigt fat i. Men netop paa det Punkt foreslaas der de største Lempelser, idet vi, naar der føres et normalt Bogholderi, vil nøjes med dette Bogholderis Opgivelser og ligeledes nøjes med en gennemsnitlig Beregning af de Varer, der mangler ved Lageropgørelsen. Jeg tror, det skal vise sig ved nærmere Undersøgelse, at disse to Ændringer i meget væsentlig Grad vil formindske Erhvervenes Udgifter som Følge af Kontrollen. Hvad angaar Betalingen for Kortene, som de erhvervsdrivende skal løse, har det aldrig været et Punkt jeg har lagt særlig Vægt paa. Betalingen blev nedsat under Behandlingen i Folketinget i Fjor, og jeg skal ogsaa være villig til at forhandle om yderligere Nedsættelse. Med Hensyn til Kreditten paa Stempelmærker ydes der en saadan, men naturligvis mod fornøden Sikkerhed. Om denne kan vi forhandle i Udvalget, maaske man kan nedsætte Fordringerne til den noget. Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen kaldte det, at der maa svares den højere Skat af de finere Artikler, for en Skat paa Arbejde. Jeg kalder det nu en Skat paa Luksus. Jeg mener, at det er en Fordel, at man i Stedet for, hvad der vil blive Tilfældet ved Raastoffebeskatningen, at Skatten falder forholdsvis tungere paa de simple og billigere Varer, ved Fakturabeskatningerne lader den falde, hvor Skatteevnen er størst, nemlig paa Luksusforbruget. At de egentlige Luksusvarer kræver noget større Arbejde end de simple og billigere Ting, er rigtigt, men det er ikke paa det, jeg har lagt Vægten, men paa det, at det er Luksus.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Wilmann har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Jeg erindrer udmærket, at Kakao ikke fandtes i det Lovforslag, som Ministeren fremsatte i Juni, men jeg nævnte Kakao som et Eksempel paa, hvor vanskeligt det er at gennemføre det, man kalder Luksusskatter, uden at komme til at ramme nyttige og gode Livsfornødenheder. For at være sikker paa, at Venstre og de Konserverative vil anerkende, at Chokolade- og Sukkervarer ikke kan betegnes som Luksusvarer, citerede jeg den højtærede Finansministers Udtalelser under Behandlingen af Toldloven i 1906—07. — En Virkning, som dette Lovforslags Gen-